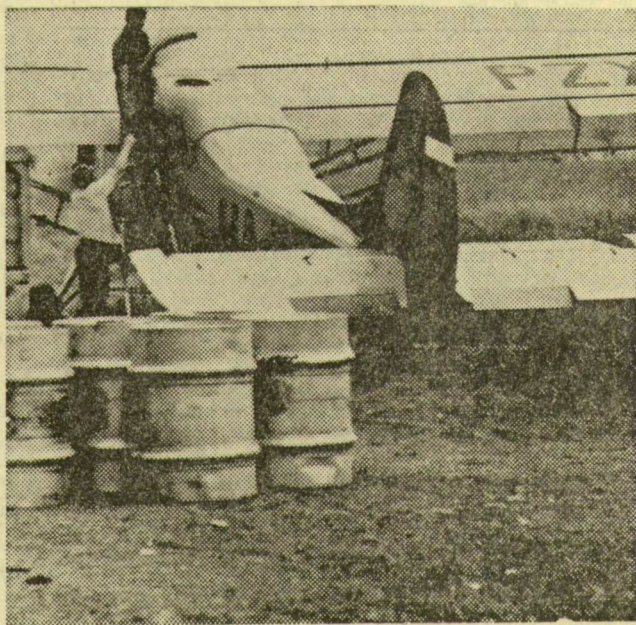

Foltozzák a vizek helyét

Fizet már a határ a szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezetben. Néhol ott is fizet, ahol tavaszi belvíz állta útját a rendes kerékvágásnak.

Szilágyi Ernő főagronómus vázsonfődelű határjáró autójával indultunk nyári szemlére. Ő mutatja a sándorfalvi út mellett, közel a körtöltéshez azt a területet, ahol lucernát pusztított ki a víz, de ahogy lehetett, bevetették mindjárt, a rajta termett borsót már a konzervgyár köztözi üvegbe, ők pedig rövid idő alatt is beérő kukoricával vetették be másodsorra. Ez az egy tábla jelképezhetné az egész 6 ezer 300 holdas szántóterületet. Az időjárás rabjává szegődött ugyan a mezőgazdaság, az amúgy is megkésett tavaszi indulás idején, de ezt az éblyót az emberek igyekeznek levetni. Igaz, hogy a szép vetések újra meg újra foltozásával lehetett csak elérni ezt, de igyekezetben nem volt hiány. 350 holdas borsóföldjüket gépek járták, 12 órás műszakokban éjjel és nappal hordják be egy nagyon ügyes kis szerkezettel. (Leírnám a nevét is ennek a nagyon okos gépnek, hogy egy kis reklámozást csináljak neki, hiszen takarmánybetakarításra is nagyon jó, de nem tudtam megjegyezni extra-nevét, hiszen Vásár-

helyen gyártják. Nem a konstruktőrök, csak a névadók fogytak ki a magyar ötletről.)

A konzervgyár két hatalmas gépe fejt a majorban a borsót. A tréfásan jóindulatvizsgálónak nevezett műszer mutatója mindig az első osztály skáláján áll meg. Erre írják rá majd a gyárban a zsenge zöldborsó címkét.

Gabonátáblák az érés felé hajlanak már, de azt szemünkbe mondják, hogy itt ott elmaradt a gyomirtás, lesz dolguk a magtisztítóknak. Amikor kalászt hajtotta már a búza, akkor is bokáig süppedt a cipő a nedves talajon, gép nem mehetett rá. A sok villanyvezeték körül pedig nem lehet repülőgéppel gyomot irtani.

Ahol lehet, ott Papp Zoltán dolgozik géppel. A kiterjesztett szárnyak alatt permetezőszöveket húzódnak, négyszáz hold rizsre hintik a gyomot pusztító mérget. Ötszáz litert víz egyszerre a sárga-fekete színű gépmadár. A földönjáró emberek mindig irigylik egy kicsit a pilótákat. Jó nekik, mondjuk, mert fölötté járhatnak minden nehézségnek. Ezt a pilótát kevesen irigylik. Napi 60-70

főszállás-leszállás önmagában is művészet, fúrótoronyok között szabályos légitályoson közlekedni szintén nehéz, és a rengeteg mérget szétszórni onnan fentről akkor is nagy munka, ha hatalmas ventilátorként kavarja a légsavart a levegőt.

Kukoricatáblák között visz az útnak. Van, ahol derékig ér, van, ahol most tűnik föl a szépen munkált földön a sor. Foltoznak tehát itt is. Arra számítanak, hogy október elejéig beérik azért a legkisebb is. Kényszerhelyzetben mindenképpen ragaszkodni kell ehhez a megoldáshoz.

A kertészet szintén a korán fizető üzemágak közé tartozik. Labda nagyságú karalábék láthatók egyik oldalról — vége a szezonnak —, káposztát szednek arrébb az asszonyok. Melegházi primőrökkel együtt eljut a káposzta Pécsre is, Pestre is, de marad nekünk, szegedieknek is. A városellátó szövetkezet Széchenyi téri boltjában is árulják. Kapósak nagyon a zöldségfélék, mert ha a tavasz később, hát nyáron keressük minden boltban.

H. D.

Munkalehetőségek az NDK-ban Lakatosok, kőművesek még jelentkezhetnek

A Magyar Népköztársaság és a Német Demokratikus Köztársaság munkaerő-egyéttműködése keretében — mint már korábban hírül adtuk — idén is utazhatnak fiatal szakmunkások az NDK-ba. Szegedről, Csongrád megyéből esztergályosok, marósok, hegesztők, lakatosok és kőművesek kelnek majd útra az öszel induló csapattal, valamint fonodai és vasipari betanított munkát vállalók. Mint korábban, ezúttal is háromszázötven külföldi tartózkodásról, szakmai tapasztalatszerzésről van szó.

A szervezés — ahogyan a szegedi városi tanács mun-

kaügyi osztálya tájékoztatott — már megkezdődött. Több szakmában már ki lehet tenni a „megtelt táblát”, de van még lehetőség lakatosok és kőművesek jelentkezésére. A fiatal lakatosok Lipcsébe, Schwedtbe, Bitterfeldbe, a kőművesek Ertfutha válhatnak három évre szóló „munkavizumot”. A munkaügyi osztályon — ahol az öszel induló csoportot szervezik — rajtuk kívül még néhány lány is jelentkezhet: fonodai betanított munkára.

A jelentkezők természetesen előkészítő nyelvtanfolyamon is részt vesznek a nyári hónapokban.

Piac Sok pecsenyekacsa Megjelent az őszibarack

Igazán nem lehet panasz ezekben a hetekben már a piacra: minden jelentésünkben beszámolhatunk valami újdonságról. Legutóbb szerdán arról, hogy megjelent az apró körte. Most pedig az alföldi gyümölcsök királynőjével bővült a választék: az egyelőre 20-24 forintos őszibarackkal. Nem kellett különösebb jóstehetség hozzá, de, mindenesetre, azt is megjövendöltük, hogy nagyot zuhannak az árak. A múlt héten még 14-16 forint volt a zöldbab, most 10 forintra olcsóbb, harmadára csökkent az uborka ára is. A legfurcsább játékot a főzőtök üzte kedvelőivel: két hete három

hetvennel jelent meg, aztán fölugrott 5 forint fölé, — most a Móra Ferenc Tsz 2,50-ért adta kilóját. Végre megfelelő számban volt baromfi is, és ára sem volt olyan magas, mint az eddigi szombatokon. A termelőszövetkezetek, baromfikereskedők, a városellátó és a MÉK 3500 csirkével jelentkezett a tegnapi piacon. Az árak mérséklődéséhez valószínűleg az is hozzájárult, hogy komoly versenytársaknak bizonyulnak a boltok. Egyes térszek is dicséretreméltóan szorítják lefelé az árat: a Móra Ferenc Tsz 1 forintért adta a töltényvaló zöldpaprikát.

A feszültség feloldása

Mikó András az idej szabadtérről

A szabadtéri nagy operasikerei, a Hunyadi László, az Aida és a tavalyi Carmen-előadás fűződik Mikó András nevéhez. Az Állami Operaház főrendezője, érdemes művész, idén az operairodalom két egyfelvonásos remekét, Mascagni Parasztbecsületét és Leoncavallo Bajazzókját állítja a Dóm téri színpadra.

— *Hogyan, milyen elvek szerint?*

— Minden ostromállapot után — elkanyarodva a kérdéstől, idézi az árvízveszélyt a válasz — kétszeresen kedves az élet visszatérése a rendes kerékvágásba. Azt hiszem, a játékok idej előadásai a szerencsésen átvésztelt időre kell, hogy emlékeztessenek. A nagy erőfeszítések és a nagy feszültség után a művészeknek hozzá kell segítenünk az emberek ahhoz, hogy visszatérjenek a hétköznapi dolgok pillanataihoz.

— *Az idej vállalkozás érdekében mit szeretne elérni a közvéleménykutatások szerint a két legnépszerűbb opera, a Parasztbecsület és a Bajazzók kerületénél?*

Olyan előadásokat kell létrehozunk, a neves hazai és külföldi művészek segítségével, hogy vállalkozásunk nagysága és színvonala méltó legyen a szegedi szabadtéri múltjához, eddigi nagy operasikereihez és a nemrég elhunyt dr. Tari János elgondolásaihoz, amelyek szerint a szegedi szabadtéri idej munkatervét végrehajtjuk.

— *Mint ismeretes, a Pa-*

rasztbecsület már szerepelt a játékok műsorában. 1935-ben az előadásokat maga a szerző vezényelte. A Bajazzók viszont most kerül először a Dóm elé. Úgy gondolom azonban, hogy ennek ellenére Leoncavallo remekműve olyan opera, amely *rendkívül alkalmas szabadtéri előadásra*. Az olasz kisváros díszletképe jól illeszkedik a szabadtéri környezetbe, és maga a Dóm is — híres orgonájával együtt — *hangsúlyos funkciót kap a produkcióban*.

— *A szereplők rangos művészek, akik a világhír kapujában állnak. Valamennyien nagy örömmel és ambícióval készülnek Szegegre. A rendkívül tehetséges finn Nedda, Riita Pietarinen, a helsinki opera tagja például külön e célból Olaszországba utazott, hogy olasz tanárokkal tökéletesítse tudását. A szegedi Parasztbecsület tenoristája, Ciro Pirotta főszereplésével készült Olaszországban Mascagni operájának legújabb lemezfelvétele. A Bajazzók Canioja, Francisco Lazzaro, spanyol tenorista pedig a nagy hírű müncheni zenei hetek olasz ciklusának egyik főszereplője.*

— *A rendezés a szegedi szabadtérről mindig arra törekedett, hogy méltó játékeret biztosítson a szolistáknak és kiemelje a látványos elemeket. Ebből a szempontból egyik egyfelvonásos sem lesz szegényesebb, mint eddigi rendezéseim.*

Ö. L.

Szervezett szakmunkás-képzés

A szakmunkásképzésre vonatkozó jogszabályok átfogó rendezésének utolsó lánszemeként megjelent a munkaügyi miniszter utasítása. A munkaviszonyban állók és a szövetkezeti tagok részére szervezett szakmunkásképző tanfolyamok rendjéről.

Mint ismeretes, az országgyűlés az elmúlt évben hozta meg a szakmunkásképzésről szóló, VI. számú törvényt. Ez kimondja, hogy a már munkaviszonyban állóknak is lehetőséget kell nyújtani arra, hogy — jogszabályban meghatározott iskolai végzettség, életkor és szakmai gyakorlat alapján — szakmunkásképző tanfolyamok, vagy egyéni felkészüléssel elsajátíthassák a szakmunkásképzés megszerzéséhez szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket. A törvényben foglaltak végrehajtásáról a munkaügyi miniszter 1969 végén rendeletben intézkedett. A rendelet részletesen foglalkozik a dolgozók tanfolyami képzésének feltételeivel, a felvételi követelményekkel, a képzés tartami kérdéseivel, a tankönyvellátással és a költségek viselésével. A rendelet a 94. paragrafusa utal arra is, hogy a szakmunkásképző tanfolyamok működési rendjét a munkaügyi miniszter külön szabályozza.

A Munkaügyi Közlöny 19-20. számában megjelent újabb miniszteri utasítás ennek a követelménynek tesz eleget.

HETEN a dorozsmai galeriből

Egy 17 éves, 152 centiméter magas, 38 kilogramm súlyú kislány Dorozsmára utazott, hogy meglátogassa barátját. Elmentek a Fényes-eszpresszóba, hogy kibeszéljék magukat. Egyszer csak asztalukhoz lépett egy fiú és kihívta a kislányt. Az utca egy jól öltözött fiatalember várta. Sétálni indultak. „Tetszel nekem... szép vagy... udvarolni szeretnék neked” — mondta a fiú és a lány észre sem vette, hogy egy erdőhöz értek. A fák mögött arcok bukkantak elő. „Nézd ott! Kik ezek?” — kérdezte ijedten. Választ már nem kapott. Körülállta hét fiú.

Megfógták, a földre lökték, majd levetkőztették. „Ne bántsatok!” A válasz: nevetés. Azután minden elcsendesedett. Este 8 órakor kezdődött.

Eddig a történet. A kislány éjjel körül zokogva kopogtatott barátjának ablakán. Sárosan, szakadt ruhában.

A főszereplőkkel a börtönben találkoztam.

D. László, „Ludmill”, a főnök 17 éves, testén tetoválások. Amikor belép a „beszélőre”, katonásan lekapja fejéről a sapkát.

— *Mit szólna a dologhoz?*

— *Kérdeztem.*

Hülyeségnek tartom az egészet. Egy csajért jó pár évet lehúzni, nagy marhaság — mondja és elnéz a fegyőr feje fölé.

H. Tivadar, „Gáz”, 16 éves. Ő csalta el a kislányt az erdőbe. Hogy idáig jutott, mindenkit hibáztat, csak magát nem.

— *Tetszett neked a kislány?*

— *Igen. Én nem tudtam, hogy a többiek is ott lesznek — próbálja elhíttetni velem.*

N. N. Károly, „Csampa”, 18 éves. A nyolc általános után géplakatos szakmát szerzett.

— *Csak azért szálltam be, hogy a többiek nehegy azt mondják rám: gyáva.*

H. Lajos, „Puci”, 15 éves. Jobb alkarrján egy hőherfigura tetoválása látható. Szegénylősen beszél az esetéről.

— *Találkoztam velük, hív-*

tak és én mentem. Nem tudom, miért csináltam. Jó volna otthon lenni. Itt a börtönben egy óra, egy hétnek tűnik.

E. Károly, „Nyikita”, 17 éves. Tetoválásai: „1953, 1968, Sellő, vasmacska”. Az általános iskolát közepes eredménnyel fejezte be.

— *A kislány eszedbe jut?*

— *... sajnálom.*

— *A barátok?*

— *Nehéz lesz szakítani velük, de megpróbálom.*

B. János. Olyan gusztustalan névvel ruházták fel barátait, hogy jobb, ha nem említi az ember. 15 éves. Bal kezéjén „üss” tetoválás. Az általános iskola 4 osztályát végezte el, öt év alatt. Alacsony értelmi képességű. Amikor megkérdezem, hogy miért került börtönbe, így válaszol:

— *Erősnek.*

— *Milyen erősnek?*

— *... nemes közösülés... vagy, hogy mondják?*

Az utolsó szereplő: H. Antal, „Kupak, Tóni, Szennyes”, 16 éves. Edesanyja szerint a 8 osztályt elvégezte. Egészen pontosan csak hatot! Hogy tetszett-e neki a kislány, nem tudja.

— *Amikor látom a cellából, hogy kint az utcán sétálnak az emberek, mindig elbögöm magam — mondja.*

Ök heten, a dorozsmai „Parti”-galeriből. Úgykben a Csongrád megyei főügyészség már elkészítette a vádiratot.

Bagaméry László